

Sygn. akt II K 352/19

PR 1 Ds 608.19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 lipca 2019r.

Sąd Rejonowy w R a c i b o r z u Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Jacek Lewicki

Protokolant: Sebastian Sroka

w obecności Prokuratora: ---

po rozpoznaniu w dniu 03.07.2019r.

sprawy:

S. P.

s. Ł. i I.

ur. (...) w Ż.

oskarżonego o to, że:

w dniu 5 lutego 2019r. w K., na ul. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości (I-0,46 mg/l, II- 0,49 mg/l, III-0,49 mg/l, IV-0,42 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu), prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny marki V. (...), nr rej. (...) 1PF3, przy czym czynu tego dopuścił się będąc wcześniej prawomocnie skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w W. Ś. z dnia 25.06.2014r. (sygn. akt (...)) i Sądu Rejonowego w R. z dnia 10.09.2014r. (sygn. akt (...)) za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, oraz w ciągu 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne podobne przestępstwo, która to kara została mu wymierzona na mocy wyroku Sądu Rejonowego w W. Ś. z dnia 25.06.2014r. (sygn. akt (...)) za czyn z art. 178a § 1 i 4 kk, skazującego go na karę 9 miesięcy pozbawienia wolności, która odbył w okresie od 21.12.2014r. do 21.09.2015r., a ponadto prowadząc pojazd nie zastosował się do decyzji Starosty (...) z dnia 27.01.2015r. (...) o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami kat. B;

tj. o popełnienie przestępstwa określonego w art. 178a § 4 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i art. 180a kk przy zast. art. 11 § 2 kk

1. uznaje oskarżonego S. P. za winnego popełnienia zarzucanego mu przestępstwa z art. 178a § 4 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i art. 180a kk przy zast. art. 11 § 2 kk i za to na podstawie art. 178a § 4 kk w zw. z art. 11 § 3 kk skazuje go na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;
2. na podstawie art. 42 § 3 kk orzeka wobec oskarżonego S. P. tytułem środka karnego dożywotni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych;
3. na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka świadczenie pieniężne w kwocie 10.000 (dziesięć tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;
4. na podstawie art. 627 kpk zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w postaci wydatków w wysokości 70 (siedemdziesiąt) złotych i obciąża go opłatą w kwocie 180 (sto osiemdziesiąt) złotych.

Sędzia:

Sygn. akt II K 352/19

UZASADNIENIE

W dniu 5 lutego 2019r. patrol Policji w osobach sierż. sztab. W. B. i sierż. W. S., pełnił służbę na terenie K.. O godzinie 9:25 na ul. (...) funkcjonariusze Policji zatrzymali do kontroli samochód marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Kierującym w/w pojazdem był oskarżony S. P., od którego wyczuwalna była woń alkoholu. Po przeprowadzeniu badania na zawartość alkoholu w powietrzu wydychanym przez oskarżonego uzyskano kolejno wyniki 0,46 mg/l, 0,49mg/l. Po przewiezieniu S. P. do Komendy Powiatowej Policji w R. i przeprowadzeniu badania na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu na urządzeniu Alkometr A2.0, wyniki wskazały następujące wartości: I –0,49mg/l oraz 0,42mg/l.

Ponadto-jak ustalono- oskarżony poruszał się samochodem, będąc uprzednio prawomocnie skazanym wyrokami Sądu Rejonowego w W. Ś. z dnia 25 czerwca 2014, sygn. akt (...) oraz Sądu Rejonowego w R. z dnia 10 września 2014, sygn. akt (...)za prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości.

Popenił czyn w ciągu pięciu lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne podobne przestępstwo, która to kara została mu wymierzona na mocy wyroku Sądu Rejonowego w W. Ś. z dnia 25 czerwca 2014r. (sygn. akt (...)) za czyn z art. 178a par. 1 i 4 k.k. skazującego go na karę 9 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 21 grudnia 2014r. do 21 września 2015r.

Prowadząc pojazd nie zastosował się do decyzji Starosty (...) z dnia 27 stycznia 2015r. ((...)) o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami kat. B.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: wyjaśnień oskarżonego S. P. (k. 30, k. 54), protokołów przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektrycznym (k. 2, k. 4), świadectwo wzorcowania (k.3, k. 5), decyzja Starosty (...) z dnia 27 stycznia 2015r. (sygn. (...)) wraz z potwierdzeniem odbioru (k. 11-12), wyroku Sądu Rejonowego w W. Ś. z dnia 25 czerwca 2014r. (sygn. akt (...)) wraz z postanowieniem Sądu Okręgowego w G. z dnia 17 grudnia 2014r. (sygn. akt (...)) (k. 17-19, k. 41-43), wyroku Sądu Okręgowego w G. z dnia 15 grudnia 2014r. (sygn. akt (...)) (k. 21-23, k. 40), karty karnej (k. 32-33), wydruku z Centralnej Ewidencji Kierowców (k. 34), informacji o wpisach w ewidencji kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego (k.35), wyroku Sądu Rejonowego w R.z dnia 10 września 2014r. (sygn. akt (...)) (k. 39)

Oskarżony S. P. przesłuchiwany zarówno na etapie postępowania przygotowawczego jak i na rozprawie sądowej w dniu 3 lipca 2019 roku przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że w dniu zatrzymania jechał samochodem do Ż. do dziewczyny. Wiedział, że „był wczorajszy”. Zaznaczył, że czuł się dobrze. Wiedział, że ryzykuje, ale myślał, że tylko 500 złotych, bo sądził, że zakaz i wyroki mu się skończyły i grozi mu tylko mandat za jazdę bez prawa jazdy. Nie myślał, że jest pod wpływem alkoholu, bo była to godzina 9-10 rano. Zeznał, że chciał zrobić prawo jazdy, ale zwlekał.

Sąd nie uznał za wiarygodne wyjaśnień oskarżonego, w których wskazuje, że nie wiedział, iż znajduje się pod wpływem alkoholu. W tym zakresie oskarżony sam sobie przeczy stwierdzając „byłem wczorajszy”. Za wiarygodne i jasne należy uznać te wyjaśnienia, z których wynika, że w dniu zatrzymania nie posiadał prawa jazdy, poruszał się pojazdem, został zatrzymany i że wcześniej spożywał alkohol.

Sąd uznał również za wiarygodne dokumenty ujawnione na podstawie art. 394 § 2 k.p.k., z uwagi na to, że ich forma oraz treść nie nasuwają wątpliwości, co do ich autentyczności oraz rzetelności przy utrwalaniu stwierdzonych nimi okoliczności. Dokumenty te zostały wystawione przez odpowiednie podmioty, w zakresie ich kompetencji, w przepisanej formie i nikt nie kwestionował ich wiarygodności. Karta karna i odpisy wyroków skazujących jako

dokumenty urzędowe dowodzą okoliczności w nich stwierdzonych, w szczególności faktu uprzedniej karalności oskarżonego.

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego zebranego w niniejszej sprawie i w oparciu o poczynione ustalenia faktyczne Sąd uznał oskarżonego S. P. za winnego popełnienia czynu z art. 178a § 4 k.k w zw. z art.64§1 kk i art.180a kk przy zast. art.11§2 kk. Nie ulega bowiem wątpliwości, iż oskarżony w dniu 5 lutego 2019 roku, mimo orzeczonego prawomocnym wyrokiem Sądu zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, kierował samochodem osobowym w miejscu, gdzie odbywa się ruch lądowy, nie stosując się jednocześnie do decyzji Starosty (...) o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami kategorii B, zaś zawartość alkoholu w wydychanym przez niego powietrzu odpowiadała legalnej definicji stanu nietrzeźwości określonej w art. 115 § 16 k.k. Tym samym wypełnił on dyspozycję przepisów art. 178a § 4 k.k.

Stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego jest znaczny. Dobra, w które godzi popełniony występki, czyli bezpieczeństwo w ruchu drogowym jest dobrem niezmiernie istotnym. Naruszenie zasad bezpieczeństwa stanowi zagrożenie zarówno mienia, a przede wszystkim zdrowia i życia innych uczestników ruchu. Kierujący, który nie jest w stanie panować nad ruchem kierowanego pojazdu, stanowi zagrożenie dla innych uczestników tej samej drogi, gdyż w każdej chwili może w sposób niekontrolowany zmienić kierunek jazdy, czego nie przewidują inne osoby i doprowadzić do wypadku drogowego ze znacznie poważniejszymi skutkami. Oskarżony swoim zachowaniem wykazał lekceważenie dla prawa i porządku prawnego. Rozważając o społecznej szkodliwości czynu Sąd wziął również pod uwagę sposób i okoliczności popełnienia czynu, postać zamiaru i motywację sprawcy. Nie mogło więc umknąć Sądowi, że oskarżony prowadził samochód osobowy doskonale zdając sobie sprawę, że nadal obowiązuje decyzja Starosty (...) o cofnięciu mu uprawnień do kierowania pojazdami kategorii B. W ogóle nie przeszkadzało mu w tym wcześniej wypity alkohol. Trzeba więc przyjąć, że dla oskarżonego, jazda po alkoholu jest czymś normalnym. Jechał on po drodze publicznej, więc stworzone zagrożenie było duże, co miało także znaczenie przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu. Dodatkowo oskarżony wykazał duże lekceważenie dla obowiązującego prawa i dla Sądu. Świadom był tego, że orzeczono względem niego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych tej kategorii. Należy wywodzić, że oskarżony w ogóle nie liczył się z wcześniejszym wyrokiem wydanym względem niego. Nie ulega również wątpliwości, że czyn oskarżonego był zawiniony. Nie ujawniły się żadne okoliczności, które mogłyby chociaż w niewielkim stopniu zniwelować stopień zawinienia. Oskarżony jest człowiekiem dorosłym, posiadającym odpowiednie do swojego wieku doświadczenie życiowe oraz świadomym, że podejmowane przez niego działanie było bezprawne. W konsekwencji Sąd przyjął, że oskarżony rozpoznawał znaczenie swego czynu i miał zachowaną możliwość wyboru postępowania zgodnego z nakazami prawa, co czyni zasadnym przypisanie mu winy za popełniony czyn. Biorąc pod uwagę wyniki z przebiegu badania stanu trzeźwości (0,46 mg/l, 0,49 mg/l, 0,49 mg/l i 0,42 mg/l) oskarżony musiał być świadomy, iż jego kondycja psychofizyczna uniemożliwia bezpieczne kierowanie pojazdem. Mając na uwadze rodzaj i okoliczności popełnienia przestępstwa, właściwości i warunki osobiste oskarżonego oraz jego dotychczasowy sposób życia, Sąd skazał go na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności. Po myśli art. 53 k.k. wymierzając karę Sąd baczyl by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględnił omówiony wyżej stopień społecznej szkodliwości, cele zapobiegawcze i wychowawcze w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Nadto oskarżony podjął się kierowania pojazdem w porze dziennej, która zwyczajowo charakteryzuje się większym natężeniem ruchu. Z powyższych względów Sąd uznał, że jedynie kara pozbawienia wolności w orzeczonym wymiarze będzie w stanie spełnić cele wymiaru kary w zakresie prewencji indywidualnej i powstrzymać oskarżonego przed podejmowaniem podobnych zachowań w przyszłości, a przy tym odniesie ona pożądanego rezultatu w sferze kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, stanowiąc wyraźną oznakę zdecydowanej reakcji karnej na nagminne przypadki uczestnictwa w ruchu lądowym w stanie nietrzeźwości oraz braku respektowania decyzji właściwych organów.

Zdaniem Sądu orzeczona kara pozbawienia wolności jest karą współmierną i sprawiedliwą. Oskarżony podjął pracę. Sąd uznał, iż mimo uprzedniej karalności wymierzona kara pozbawienia wolności nie będzie prostym odwetem za popełniony czyn lecz uwzględniając skruchę sprawcy posłuży internalizacji wartości i sposobu zachowania aprobowanych społecznie.

Na mocy art. 42 § 3 k.k. orzeczono wobec S. P. obligatoryjny dożywotni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. R. legis wymierzonego środka karnego polega na tym, aby osoby nie przestrzegające zasad bezpieczeństwa ruchu drogowego z tego ruchu wyłączyć. Jest to najskuteczniejszy sposób wzmocnienia bezpieczeństwa w ruchu, zmuszenia tych, którzy te zasady łamią do ich przestrzegania i jednocześnie przekonania wszystkich uczestników ruchu o potrzebie bezwzględnego podporządkowania się ustanowionym regułom.

Na podstawie art. 43a § 2 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci świadczenia pieniężnego w wysokości 10.000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

Sąd na zasadzie art. 627 k.p.k. Sąd obciążył oskarżonego kosztami procesu, na które złożyła się opłata w wysokości 180,00 złotych, a także wydatki postępowania w kwocie 70,00 złotych. Oskarżony ma stałe dochody w związku z czym ma możliwość uiszczenia kosztów sądowych w całości.

Sędzia: